

ע"פ 4581/17 - אחמד אבו גאליה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 4581/17

כבוד השופט י' דנציגר
אחמד אבו גאליה

לפני:
המערער:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים
מיום 4.6.2017 בת"פ 26832-02-17 שניתנה על ידי
כבוד השופטת ח' מאק קלמנוביץ

תאריך הישיבה: כ' בסיון תשע"ז (14.6.17)

בשם המערער: עו"ד סאלח אבו תאיה

בשם המשיבה: עו"ד ארז בן ארויה

החלטה

1. המערער הגיש ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת ח' מאק-קלמנוביץ) מיום 4.6.2017 - שהינה, לפי הנטען, החלטה אחרת - על שלא ראה לנכון להבהיר את החלטתו שלא לעכב את רכיב העונש העוסק בפסילתו של המערער מלקבל ו/או להחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים מיום 17.1.2017, בהתאם לגזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בירושלים מאותו יום.

עמוד 1

2. יצוין כי בגזר הדין הושתו על המערער גם עונש מאסר בפועל בן 21 ימים (בניכוי ימי מעצרו), מאסר מותנה, פסילת רשיון מותנית ותשלום קנס.

3. המערער הודה והורשע על פי הודאתו בבית המשפט קמא בעבירות של נהיגה ברכב ללא רשיון נהיגה, נהיגה בשכרות ונהיגה ברכב ללא ביטוח.

4. בית המשפט המחוזי, לו הוגש הערעור – המתייחס, לשיטת המערער, לרכיבי המאסר ופסילת הרשיון גם יחד – הורה לעכב את ריצוי עונש המאסר בלבד, ובהחלטה מיום 2.5.2017 – שהינה קודמת להחלטה מושא ההליך שלפני – קבע כדלקמן:

"עיקוב הביצוע שהתבקש הוא לעונש המאסר בלבד. תגובת המשיבה התייחסה למאסר, ובהתאם לכך ניתנה גם החלטה על עיכוב ביצוע עונש המאסר בלבד".

5. המערער טוען כי בקשת עיכוב הביצוע שהגיש מתייחסת לשני רכיבי גזר הדין, ומשכך היה על בית המשפט המחוזי להתייחס לשניהם, הגם שהמשיבה התייחסה בתגובתה לבקשה לעיכוב עונש המאסר בלבד. עוד נטען כי המערער פנה, באמצעות בא כוחו, למשיבה על מנת שתתייחס בתגובתה גם לבקשת עיכוב ביצוע רכיב הפסילה, אך זו בחרה שלא להתייחס לרכיב זה של העונש.

6. לטענת המשיבה הפסילה בגזר הדין של בית המשפט קמא הייתה מיום גזר הדין (כפי שנאמר בו במפורש) ולא התבקש עיכוב ביצוע על ידי המערער לאלתר. הבקשה הוגשה לפיכך באיחור בן כחודש ומטעם זה בלבד היה מקום לדחות בקשתו. יתר על כן, אין מקום לקבל את הערעור, שכן הבקשה שהוגשה לבית המשפט המחוזי לא התייחסה כלל לרכיב הפסילה.

7. עיון ב"בקשה לעכב את ההליכים" שאותה הגיש המערער לבית המשפט המחוזי בירושלים מראה כי זו אינה מתייחסת באופן מפורש לעיכוב ביצוע רכיב הפסילה שבעונש שהושת על המערער. משכך, אין להתפלא שהמשיבה התייחסה לסוגיית עיכוב ביצוע עונש המאסר בלבד.

אין ללמוד מצמד המילים "כמו כן" שבראש המשפט האחרון לבקשה שהתבקש אף עיכוב ביצוע רכיב הפסילה שבעונשו של המערער.

המערער הגיש שלוש בקשות להבהרה לבית המשפט המחוזי, ומשהחלטותיו של בית המשפט בבקשות אלה לא נראו לו בחר לנקוט בהליך דן בהתייחס להחלטה האחרונה מבין השלוש שתאריכה 4.6.2017.

8. לא מצאתי שנפלה שגגה כלשהי בהחלטת בית המשפט המחוזי – המפנה להחלטתו הקודמת מיום 8.5.2017, הברורה על פניה – שבצדק ראה לנכון להתייחס בהחלטותיו אך לבקשת עיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על

המערער.

סוף דבר. ערעורו של המערער על החלטת בית המשפט המחוזי נדחה בזאת.

ניתנה היום, כ' בסיון התשע"ז (14.6.2017).

ש ו פ ט
